

Gundsøgaard's Ejer, hvem Alekisten tilhører, har hidindtil til Dels kunnet bestemme, hvor højt Vandet skulde stige i Gundsømagle Sø. Han havde Grund til at søge store Vandstandsvariationer undgaaet, da han er Ejer af et større Stykke Kørskær og Eng i Søen. Smidertid lagde en Nabo, der væsentlig var interesseret i en forholdsvis lav Vandstand, Sag mod Gundsøgaard's Ejer i Henhold til Fiskerilovens ovennævnte § 50, og da Herredsfogden i Lejre Herred, sikkert med Urette, mente, at Gundsøgaard's Ejer ikke havde „en særlig Hjemmel for Vandløbets Afspærring“, fik han Parterne til at indgaa Forlig paa, at Gundsøgaard's Ejer skulde lade Stigbordene staa aabne fra Solopgang til Solnedgang hver Dag samt hele Søndagsdøgnet. Herved opnaaedes en betydelig Sænkning af Gundsømagle Sø's Vandstand. Kort herefter blev Roskilde Amtsraad opfordret til at lade Flodemaal anbringe for Gundsøgaard's Alekiste (i Henhold til Lov af 28de Maj 1880 § 32), og Spørgsmaalet om Aaens Regulering og en eventuel Ombygning af Alekisten rejstes samtidig. Det viste sig snart, at der var to Partier blandt Lodssejerne, de fleste vare bange for en for lav Vandstand, og nogle enkelte ønskede den saa lav som muligt. Landvæsenkommissionen blev hurtig klar over, at det var lige saa vigtigt at faa indført Minimums- som Maksimums Flodemaal. Kørskæret i Gundsømagle Sø er Lodssejernes Hovedindtægt — det angives at indbringe ca. 15,000 Kr. aarlig — i Sammenligning hermed giver Fiskeriet kun en lille Indtægt, antagelig ca. 2,000 Kr. om Aaret. Man blev temmelig hurtigt enige om de ønskelige Grænser for laveste og højeste Vandstand i Søen, saavel i Vinter- som i Sommerperioden, men det viste sig saa, at Fiskerilovens § 50 var til Hinder for en rationel Ordning af Forholdene. For Lodssejerne i og omkring Søen er det temmelig ligegyldigt, hvorledes Alekisteejeren benytter sine Stemmeindretninger, naar blot Vandstanden i Søen holdes inden for de bestemte Grænser, idet Kørskæret som oven for sagt, er Hovedindtægten. Nu paahyder Fiskerilovens § 50 Fjernelsen af alle løse Rister, Brædder, Stigbord og deslige fra Alekistens faste Del i de $\frac{3}{4}$ af Døgnet (foruden hele Søndagen), og det i Sommerperioden, da Faren for Udtørring af Rørens Rødder er størst. Følgen heraf vil blive, at Kørskæret skades betydelig. Samtidig hermed kan multg en Del Fisk gaa fra Gundsømagle Sø ud i Roskilde Fjord, men derimod kan Fisken ikke gaa den omvendte Vej, da Faldet ved Alekisten er for stort.

Det synes mig, som om Fiskerilovens her omhandlede Bestemmelser næsten kun gøre Skade. Desuden umuliggøre de utvivlsomt fornuftige Bestemmelser om at hindre Vandstanden i Gundsømagle Sø i at falde under en vis Grænse, og Bestemmelserne i Lov af 28de Maj 1880 § 32, 6te Stykke, om Stemmeværksejerens Ansvar for Flodemaalet. Ja, man kan i det hele taget ikke være Herre over at tilvejebringe den for alle Parter hensigtsmæssigste Ordning af Vandstandsforholdene i Søen m. v., saa længe Bestemmelserne i Fiskerilovens § 50 staa ved Magt, i alt Fald ikke uden alle de interesserede ved Forlig for Landvæsenkommissionen binde sig til en anden Ordning.

Det synes mig, at der ved Affattelsen af Fiskerilovens § 50 ikke har været tænkt paa, at der ved Stemmeindretninger kan være betydeligt Fald paa Vandløbet, men at man nærmest har tænkt paa smaa Opstemninger i jævnt rindende Vand, hvor Vandfladens Opstemning helt falder bort, naar Stigbordene eller deslige fjernes.

I alle Tilfælde har Fiskerilovens § 50 belært mig om, at det er farligt ved Lovrent kategori at indføre slike Bestemmelser, uden at det først undersøges, om andre Interesser end Fiskeriinteresser ikke derved lide stor Skade. Fiskerilovens § 51 giver den Regel, at i Tilfælde af Sammenstød mellem Fiskeriet i fjerde Bunde og andre Interesser i disse, gælder det, at Fiskeriet bør vige for Vandets og Vandløbenes Afledning og Afbenyttelse i Agerbrugets Interesse, dog kun med fuld Erstatning, men Loven indfører i § 50 Bestemmelser, som kunne virke meget skadelige paa Agerbrugets Interesser. Ved Fiskerilovens § 55 er det gjort de fiskeriberettigede muligt ved Landvæsenkommissionens Mellemkomst at faa foretaget saadanne mindre Forandringer ved de ved Møller, Fabriker og lignende Anlæg anbragte faste Indretninger, som anses for nødvendige for at lette Fiskenes fri Gang i Vandet etc.; Fiskerilovens § 50 angaar ikke saadanne Værter, der alle ere interesserede i at holde en Vandstand saa nær oppe ved Flodemalet som muligt, og disse Værter ville derfor ikke ifølge deres Natur kunne komme til at gøre Skade ved en stærk Sænkning af Vandstanden oven for dem. En Stemmeindretning, der kun har Betydning for at fange Fisk (Aal), men ved hvilken der er et væsentligt Fald, burde behandles ligesom Møller, saaledes at de fiskeriinteresserede ved Landvæsenkommissionens Medvirkning paa deres egen Beføstning kunde opnaa de fornødne Forandringer i Stemme-